

Inge Marie Kirketerp Hansens prædiken nytårsaften

Taler

Inge Marie Kirketerp Hansen
Præst

Dato

31. december 2020

Sted

Gjellerup Kirke (online)

Omstændigheder

Denne prædiken blev holdt ved en "onlinegudstjeneste" filmet på forhånd med en musikandagt i kirken på selve dagen.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 21

1 Året 2020 er ved at rinde ud, og ved gudstjenesten her vil vi takke for alt det, der midt i alt det også var 2020 blev os til det. Vi vil bede for året, der kommer, og så skal vi høre om den store, store glæde det er for os, at Gud aldrig er den, der kommer med et godt råd, men altid med godt nyt!

5

Man skal ikke kigge meget i aviserne eller på de sociale medier før man kan fornemme det: Man glæder sig virkelig til at sige farvel til året 2020! Det begyndte jo ellers så godt. 2020 – løfternes år. (Ja, som jeg sagde i nytårsprædikenen for præcis et år siden: ”2020 er et år med utrolig mange forventninger til. 2020 er således det årstal, der de sidste mange år er blevet skrevet ind som fristen for politiske aftaler, klimamål og så meget andet. Måske du også selv har forventninger?”)

15 Men så ramte det os. Ja, i år har det da været en fælles erfaring, at det var rigtigt, hvad Storm P sagde med sin sædvanlige lune: ”Det er svært at spå – specielt om fremtiden”. Det har vi mærket! Derfor kan vi da også godt her ved endnu en nytårsaften få lyst til at gå lidt stille frem. For fremtiden, dagen i morgen, er i sig selv indbegrebet af uvished, og vi er altid ubønhørligt på vej ind i den. Lidt ligesom de der skihoppere i Garmisch Partenkirchen, der trofast bliver transmitteret nytårsdag lige efter nytårskoncerten. Ned ad pisten, med hovedet først, ud i den store tomme uvished, som alt efter temperament og humør kan være mavekildrende dragende eller bare decideret skrækindjagende.

20

2021. Det bliver ikke et år, vi bare brager ind i, som om vi ejer det hele. Nej, som

en ven sagde den anden dag: ”Vi kommer til at træde ind i 2021 sådan her:
”Schyy...Vær stille. Opfør dig ordentligt. Og rør. Ikke. Ved. Noget”.

30 Vi står her på tærsklen til et nyt år. Men hvad får vi så af ord her, hvor vi er klar til at træde disse stille skridt eller med hovedet først kaste os ind i det uvisse? Jo, vi får som end kirkeårets korteste tekst. Ét vers bliver det til. Det er alt. (Vi når lige at rejse os op, før vi sætter os ned igen). Men hvordan skal dette ene vers kunne være mættet af nok mening, fortælling – og ja, evangelium – til at fylde os med mod på det nye?

35

Jo, evangeliet fortæller om barnet fra Betlehem. Barnet, der nu er 8 dage gammelt og derfor efter jødisk skik skal omskæres og have sit navn. Det er et gammelt tegn. Et pagttegn, der går helt tilbage til Guds pagt med Abraham. Det lille barn, der er fuldt ud Gud og fuldt ud menneske, træder med omskærelsen
40 ind i denne store fortælling om Gud og mennesker. Og det er ham, der cirka 35 år senere skal hænge på et kors og dermed håndgribeliggøre, hvad hans navn betyder: Jesus – ”Gud frelser”.

Ja, Jesu navn er dagens evangelium, kunne man sige. Det er nok! Navnet JESUS.

45

Det navn, som englen allerede ved mødet med den unge Maria fortalte, skulle være frelserens navn. ”Du skal give ham navnet Jesus”. Og disse ord klinger da også med i dag. For englens ord til Maria om, hvad barnets navn skulle være,
50 kunne også lyde som en opfordring til os i dag på det nye års første dag: ”Du skal give ham navnet Jesus”. DU og jeg skal. For Jesus er ikke blot et navn, men et løfte, en trosbekendelse og en bøn. ”Gud frelser”. Løftet om at Guds frelse også gælder os, troen på at dette kan lade sig gøre, og bønnen om, at det må blive virkeligt for os, så vi ikke bare på denne dag men alle dage på lade Jesu navn være
55 overskriften.

Det kan lyde så højtragende. Som et nytårsforsæt, der er helt muligt og dødsdømt med det samme. Men Jesu navn er ikke noget, vi skal kæmpe på opfyldelsen af, ligesom vi måned efter måned kan kæmpe mod overflødige
60 coronakilo eller andet. Nej, Guds nytårsforsæt er netop et fortsæt. En fortsættelse af de ord, der blev talt til os Julenat: ”I dag er der født jer en frelser i Davids by i Betlehem. Han er Kristus, Herren”.

65 Ja, med julenat skete der noget fuldstændig afgørende i verden. Før og efter Kristus hedder det i vores tidsregning – og med rette. For med Jesus ændres alt! Julenat bandt Gud nemlig sig selv til menneskernes liv og verden med en uløselig, gordisk knude, så mennesket nu aldrig skal stå alene i verden. Aldrig er det uden Gud! Det er den store glæde, der skal være for hele folket!

70

Ja, ja, det er da også meget godt, kunne vi så finde på at sige. Men kommer evangeliet slet ikke med nogle gode ord til os om, hvordan vi skal forholde os her ved et nyt års begyndelse? Er der slet ikke noget, vi skal gøre – ja, hvad er de gode råd til os?

75

Tja, hvis vi sidder og venter på noget, vi kunne gå det nye år i møde med af gode råd, en vejledning, en morale, så bliver vi skuffede. Ikke engang 2020s omskærelsesdebat vil dagens tekst sige noget om.

80

Nej, det handler om navnet: Navnet Jesus, der betyder ”Gud frelser!”. Der slutter vi det gamle år af. Der tager vi imod det nye år med trøst og håb: Gud frelser! Så for dagens lille evangelietekst, som er en fortsættelse af juleevangeliet, gælder der det, der gælder for hele julens budskab: Leder vi efter moralen med det hele, så kommer vi til at lede længe.

85

Der er ingen morale, ingen gode råd, ingen ”lære”. Der er kun ordene om frelserens fødsel. Der er kun navnet på barnet: ” Gud frelser”. Der er kun det, ordet evangelium i sig selv betyder: Godt nyt!

90 ---

Vi er ellers ikke vant til at skulle tage noget til os som alene godt nyt! Vi har så mange gange de sidste måneder siddet foran skærmen og lyttet med, når der ved pressemøder og nyheder er blevet fremlagt nye råd og vejledninger for den måde, vi skal leve med hinanden på.

95

Restriktioner og de gode råd fortæller, hvad du skal gøre.

Men Godt nyt fortæller, hvad der ER blevet gjort.

100

Godt råd prøver at få din til at få ting til at ske.

Godt nyt vil have dig til at se, hvad der allerede er sket og så tage det til dig.

105

Godt råd siger, at nu er det op til dig at handle.

Godt nyt siger, at en anden har handlet.

110 Og Lukas-evangelisten bringer os da gode nyheder. De fuldstændig livsomvæltende ord om det, Gud har gjort: At Gud er blevet menneske!

De gode nyheder er da: Du skal ikke frelse dig selv. Gud kommer til dig! Og det er i sig selv nyt! For alle verdens religioner siger: Jeg vil vise jer vejen, så skal I gå
115 den. Men julens gode budskab er, at det er Gud, der siger ”Her er vejen, min søn Jesus Kristus. Jeg kommer til jer!”.

(Ja, julenat begyndte Gud den stærke fortælling om hans indtræden i menneskers liv, men først med påskens begivenhederne i langfredags mørke og
120 lyset fra graven påskemorgen bliver det forkyndt fuldt ud, at nu har Gud banet vejen til mennesker. Ja, med krybben skabte Gud en vej til os. Med korset skabte han en vej op til sig). Det er de gode nyheder, kristentroen har til dig og mig!

125 *2020 har på mange måde været et svært år. Men det har da også bragt godt med sig: Både bibelen OG højskolesangbogen har ligget i top på bestsellerlisterne.*

Der har i mange familier for første gang i meget lang tid været tid til bare at være sammen og måske også tænke over, om det er den der travle måde, man har lyst
130 til at indrette sit liv på?

Midt i det hele fejrede vi jubilæum for genforeningen, Danmarks befrielse og majestætens runde fødselsdag.

135 Og så har 2020 også været et år, der har bragt mange samtaler om tro med sig. Kendte som Casper Christensen, tidligere tv-vært Pernille Aalund og mange flere har i løbet af året fået selskab i aviser og interview af mange andre, der taler om, hvad troen betyder også i deres liv. Mon ikke vores fælles møde med den menneskelige skrøbelighed her i 2020 også har hjulpet det på vej? Det tror jeg...

140

145 *En af dem, der gerne taler om det at være et kristenmenneske er Ulf Pilgaard, den folkekære "grand ol' man" inden for revy-Danmark. Han sagde i et interview: "Noget af det bedste ved kristendom er budskabet om, at vi er Guds børn. Det giver os en tilknytning og minder os om, at noget er højere og større end os selv. Det er enormt væsentligt i forståelse af kristendommen, for det giver en forklaring på, hvor små vi i virkeligheden er. Vi er ikke frit svævende i universet, 150 men fastholdt i et forhold til Faderen, som er vores Gud og har givet os livet som gave".*

Ja, Gud har givet livet som en gave. Både året 2020 med alt, hvad det indebar og hvad end, der må ligge foran os. Vi ved ikke, hvad der venter, men vi får lov til at 155 slippe det gamle og begynde det nye med Jesu navn. Og i Jesu navn kan vi da lade det ligge, som vi forspildte og ødelagde og med ordene om Guds nåde og kærlighed gå ind i alt det nye.

I nytårstalen i 1999 sagde dronning Margrethe noget lignende: "Når folk i 160 gamle dage begyndte noget nyt, eller lagde ud på en stor rejse, ønskede de hinanden "Gud i vold". Det er større ord, end de fleste af os tør bruge i dag....I aften vover jeg det alligevel: Gud i vold".

165 Så kan både vi og majestæten gøre i aften. Gå stille frem...eller kaste os ud som skihopperne med hovedet først, i tillid til ham, der ikke givet et godt råd, men godt nyt – Jesus Kristus.

Gud i vold! Amen

170

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

175

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

180

URI

185

190

195

200

205

210

215